

ROZBIJAĆ SIĘ (8) *vb impf*

się (6), się (2).

o jasne.

praes 3 pl rozbijają się (6). ◇ *praet 3 sg m* rozbiął się (1). ◇ [3 *pl subst* rozbiwały się.] ◇ *con 3 pl* [m an by się rozbijali [cum N pl: ptaki].] *subst* by się rozbiwały (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVII – XVIII w. s.v. rozbić.

Rozpadać się, roztrzaskiwać się od uderzenia, ulegać potłuczeniu (8) : [coby iedno sieć zalkoczyła/ dla tego żeby sie ptakow tym więcej spoftarło żeby sie nierozbijali *CygMysł B.*]

rozbiąć się o co (1): O którą [skale] sie wiecznie morzkie rozbiiały *Flagi KochFrag* 54.

Przen [na czym] (1) : Bo ta ftolica [...] nawięcey Heretykom wadzi/ y tey się opoki ná ktorey się rozbiiaia/ y która ich błędy nawięcey tępi/ bárzo wiáruia. *SkarJedn* 108.

a. *O statku: ulegać katastrofie; solvi Vulg* (6) :

rozbiąć się od czego (1): ták iż przodek [okrętu] wwięznawłzy zołtał nie rufzáiac się; lecz zad rozbiął się od gwałtownych wáłow. *WujNT Act* 27/41.

Fraza: »okręty, łodzie się rozbijają« [w tym: o co (3), na czym (1)] [szyk zmienny] (3:2): *RejWiz* 12; *BielKron* 461; *Charybdis*, [...] *Welm* morski ná którym sie łodzie rozbiyáya. *Mącz* 51b; iákie tám [na morzu] íą íkály/ y zawroty/ czo sie o nie okręty rozbiiaia *RejZwierc* 14; *Naufragus* – *Mieścze* gdzie sie rozbyaia łodze. [...] ut *Mare naufragum*, in quo naufragia fiunt *Calep* 690b; [*RadzPodróż* 205].

Formacje współrdzenne cf BIC SIĘ.

KW, (LWil)